

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/468/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213359
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3814213359.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudkyň Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35724803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. nad K. XX, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom Lučenec, Ul. J. Kráľa 5/A, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom Lučenec, Ul. J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 3 529,84 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/215/2015-198 zo dňa 14. júla 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré v konaní do 30.06.2016 vystupovalo, ako ved'ajší účastník na strane žalovaného, nepriznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré v konaní vystupuje, ako osobitný subjekt na strane žalovaného, nepriznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania.

3. Dňa 15.06.2010 bola medzi pôvodným žalobcom (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaným uzavretá zmluva o pôžičke č. 7074062, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi celkovú sumu pôžičky 5.640,- eur, a záväzok žalovaného pôžičku splácať v pravidelných mesačných splátkach po 94,- eur. V zmluve o pôžičke č. 7074062 sa v bode V. uvádza ako údaje o požadovanej pôžičke, žiadaná výška rýchlej pôžičky 3.000,- eur a doba splácania 60 mesiacov. V bode VII.: Schválená výška pôžičky (nevypĺňa sa) je uvedená: schválená výška pôžičky 3.000,- eur, celková suma pôžičky 5.640,- eur, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti 20.06.2015, splátka 94,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 2.640,- eur, ročná úroková sadzba 32,31%, RPMN 32,31%, priemerná hodnota RPMN 20,72%. Podľa bodu XI. Vyhlásenie zmluvných strán, riadnym vyplnením a podpísaním tejto zmluvy všetkými zmluvnými stranami uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. s

klientom zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky. Na zmluve pri dátume 11.06.2010 sa nachádza podpis žalovaného a pri dátume 15.6.2010 podpis zástupcu veriteľa. Podľa čl. 1.1 (Definície) Všeobecných obchodných podmienok, pôžička znamená spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej klientovi spoločnosťou. Zmluva znamená zmluvu uzatvorenú medzi klientom a spoločnosťou, ktorej predmetom je poskytnutie služby. Podľa čl. 4.1 (Zmluva) Všeobecných obchodných podmienok, klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačive. Podľa čl. 15.11 Všeobecných obchodných podmienok, pokiaľ nie je v zmluve výslovne uvedené inak, zmluva sa stáva účinnou dňom jej podpísania posledným účastníkom zmluvného vzťahu. Dňa 1.10.2014 medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 ako postupníkom bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke č. 7074062. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 215/2015-31 zo dňa 07.07.2015 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila nová strana, a to spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

4. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 7C 215/2015-81 zo dňa 28.12.2015 žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu a z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že zmluvná podmienka, ktorá umožňuje postúpiť práva iba jednej zmluvnej strane - dodávateľovi je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. v znení platnom ku dňu 15.6.2010, § 3 ods. 1, § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka) neplatná, lebo porušuje právo spotrebiteľa (žalovaného). Takáto (neplatná) zmluvná podmienka, obsiahnutá v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, resp. v jej neoddeliteľnej súčasti (Všeobecných obchodných podmienkach) následne vyúsťuje do absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že trojročná premlčacia doba, v dôsledku zosplatnenia, uplynula splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú veriteľ využil právo na zosplatnenie, a ktorá uplynula v mesiaci apríl 2011. Pokiaľ žalobca žalobu podal dňa 21.07.2014, tak ju podal po uplynutí premlčacej doby. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co 223/2016-110 zo dňa 13.09.2016 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že v prejednávanej veci bol založený spotrebiteľský právny vzťah. Prípadné nároky žalovaného proti žalobcovi by mohli vzniknúť ako nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za situácie, ak by plnil žalobcovi viac, než by podľa zákona mal plniť. Podľa príslušnej právnej úpravy spotrebiteľského úveru, pri prípadnej pohľadávke žalovaného proti žalobcovi, by nebolo možné vychádzať zo zmluvy, ale išlo by o záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, teda o nárok na plnenie pohľadávky z iného právneho vzťahu a nie z pôvodnej zmluvy, ktorej súčasťou je aj dojednanie v bode 15.3 Všeobecných obchodných podmienok. To znamená, že dojednania v zmluve o pôžičke, vrátane dojednaní o postúpení pohľadávky, už nemôžu dopadať na právny vzťah z bezdôvodného obohatenia. Za týchto okolností, prípadná pohľadávka žalovaného, ktorú by mohol postúpiť zo zmluvy o pôžičke, javí sa ako nereálna, a preto nemožno dospieť k záveru, že dojednanie v zmysle zmluvy o pôžičke v bode 15.3 Všeobecných obchodných podmienok poškodzuje spotrebiteľa tým, že mu neumožňuje postúpiť svoju pohľadávku bez súhlasu dodávateľa, a preto je z tohto aspektu neplatné, a že neplatné je potom aj postúpenie pohľadávky veriteľa na žalobcu. Odvolací súd sa tiež nestotožnil s posúdením premlčania uplatneného nároku okresným súdom. Uviedol, že primárne bolo jeho povinnosťou, keď považoval listinu pôvodného veriteľa zo dňa 23.07.2011 za uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, zaoberať sa tým, či boli kumulatívne splnené zákonné predpoklady na uplatnenie tohto práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ďalej, či existovala dohoda o možnosti tzv. zosplatnenia. Uvedené zistenia majú význam z hľadiska posudzovania námietky premlčania nároku. V čase podania žaloby dňa 21.07.2014, v prípade ak zosplatnenie nebolo platné, ešte nebol splatný celý dlh žalobcu, keďže dlh mal byť uhradený v júni 2015, a preto premlčanie dopadalo iba na jednotlivé splátky podľa § 101 Občianskeho zákonníka, teda samostatne, keďže žalobca ako veriteľ mohol požiadať žalovaného o splnenie už prvej splátky a poslednej splátky až v júni 2015. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o začiatok behu premlčacej doby, zásadne sa vychádza z toho, že možnosť uplatniť nárok na súde nastáva práve splatnosťou dlhu. Avšak v prípade, že splatnosť dlhu nebola dohodnutá, ani inak určená, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, keď vznikol dlh. Ak v zmluve nebolo dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (strata výhody splátok), je potrebné posudzovať zánik záväzku, v dôsledku premlčania pri každej splátke jednotlivo. Súd prvej inštancie neposudzoval námietku žalovaného z uvedených aspektov, t. j., či medzi zmluvnými stranami existovala dohoda o strate výhody splátok a v prípade kladného zistenia, či pri uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odvolací

súd uviedol, že v prípade, ak budú kladné zistenia podľa bodu 36., potrebné bude posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby pri jednotlivých splátkach do tzv. zosplatnenia a premlčania zvyšného dlhu od splatnosti splátky, v dôsledku ktorej žalobca uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak nebudú zistené právne významné skutočnosti podľa bodu 36., potrebné bude posudzovať premlčanie pri každej jednotlivéj splátke.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Vo výnimočných prípadoch sa však princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu nemusí uplatniť. Pôjde najmä o situácie, ak v dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd, už jeho právny názor nie je možné rešpektovať, pretože je napríklad potrebné aplikovať inú právnu normu. Po rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne uznesením č. k. 6Co 223/2016-110 zo dňa 13.09.2016, žalovaný zmenil (doplnil) skutkové tvrdenia s tým, že k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, lebo nebola dodržaná zákonom stanovená forma, že predmetný právny úkon je neurčitý. V dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd, už jeho právny názor tunajší súd nemohol rešpektovať, lebo je potrebné aplikovať i inú právnu normu.

6. Vznik zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované a obsahovo sa zhodujúce. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia, či iné zmeny, považuje sa odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka za nový návrh, so zmeneným obsahom. Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy v niektorých prípadoch vyžadujú, aby sa právny úkon urobil len v určitej forme, napr. len písomne (§ 46). V takom prípade ide o zákonnú (obligatórnu) formu právneho úkonu, od ktorej sa účastníci zmluvy nemôžu odchýliť. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 11.06.2010 aj ku dňu 15.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

7. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že podľa čl. 4.1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačive. Dňa 11.06.2010 žalovaný podpísal formulárovú žiadosť, ktorá je návrhom na uzavretie zmluvy o pôžičke č. 7074062. Zo zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 (z formulárovej žiadosti) jednoznačne vyplýva, že klient (dlžník) mal vyplniť jednotlivé body, okrem bodu VII. Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky nie sú žalovaným podpísané. Sú pritom vyhotovené takmer nečitateľným, drobným písmom, a sú v nich uvedené len niektoré údaje, ktoré žalobca doplnil do bodu VII. zmluvy. Právny predchodca žalobcu v bode VII. zmluvy uviedol i iné údaje oproti návrhu z bodu V., a to: celková suma pôžičky: 5.640,- eur, termín konečnej splatnosti 20.6.2015, ročná úroková sadzba: 32,31%, splátka: 94,- eur, RPMN: 32,31%, priemerná hodnota RPMN: 20,72%, celkové náklady spotrebiteľa: 2.640,- eur. Tlačivo: Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 podpísal dňa 15.06.2010. Konanie právneho predchodcu žalobcu nie je, s poukazom na vyššie uvedené zistenia, možné považovať za prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale za nový návrh. Pokiaľ prijatie návrhu žalovaného právnym predchodcom žalobcu malo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník (žalovaný) ho mal možnosť prijať alebo neprijať. Keďže nedošlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 v písomnej forme, Občiansky zákonník nedodržanie tejto formy v ustanovení § 40 ods. 1 postihuje absolútnou neplatnosťou. Je pravdou, že v ustanovení § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 11.06.2010 a ku dňu 15.6.2010 je uvedené, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva nemá písomnú formu a tiež, ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného ustanovenia zo slovného spojenia: „ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu“, podľa názoru súdu je možné vyvodiť, že sa nejedná o situácie uzavretia tých spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú zmluvnými stranami uzatvárané v písomnej forme, pričom k prijatiu návrhu nedôjde v celosti, ale odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, čím zanikne pôvodný návrh a odpoveď na návrh sa považuje za nový návrh so zmeneným obsahom, ktorý však druhou stranou (t. j. tým, kto adresoval pôvodný návrh) nie je prijatý, ale o situácie, keď zmluvné strany prejavujú vôľu (prezentujú ju navonok) iným výslovným spôsobom než písomne, a to prostredníctvom hovorenej reči (ústne),

technickými prostriedkami, konkludentne, atď., a pritom prijatím návrhu na uzavretie zmluvy bez zmien a doplnkov došlo ku zmluvnému konsenzu. V prejednávanej veci, pri posudzovaní otázky platnosti predmetnej zmluvy nebolo zistené, že by išlo o takúto situáciu. Žalobca v priebehu konania poukazoval na ustanovenie § 44 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Uvedené ustanovenie podľa súdu prvej inštancie na prejednanú vec nie je možné aplikovať, pretože z bodu VII. zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalovaný doplnil (nie vymedzil obsah navrhovanej zmluvy inými slovami) nad rámec údajov o „výške pôžičky“ a „dobe trvania zmluvy“ aj ďalšie údaje, ktoré priamo modifikujú a dopĺňajú obsah zmluvy.

8. Pre úplnosť súd prvej inštancie konštatoval, že v zmluve je i neurčito vyjadrená základná náležitosť zmluvy o pôžičke: výška poskytnutej pôžičky, čo má za následok jej neplatnosť. V listine zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 sú dva údaje: schválená výška pôžičky 3.000,- eur, celková suma pôžičky 5.640,- eur. Z ďalšieho obsahu zmluvy konkretizácia týchto pojmov zrejme nie je, a ani nie je vysvetlený prípadný rozdiel medzi nimi. Zo zmluvy tak nevyplýva, aká suma peňažných prostriedkov bola dlžníkovi skutočne poskytnutá. Aj v žalobe pôvodný veriteľ pritom uviedol, že žalovanému poskytol celkovú sumu pôžičky 5.640,- eur (poskytol pritom znamená, že túto sumu mal dať žalovanému k dispozícii), čo však skutočnosti nezodpovedá.

9. Plnenie, ktoré žalobca v postavení dodávateľa poskytol žalovanému v postavení spotrebiteľa z neplatného právneho úkonu, potom zakladá na strane žalobcu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný však uplatnil námietku premlčania.

10. V prejednávanej veci ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, t. j. právny úkon je neplatný od začiatku: od 15.06.2010. Premlčacia doba (objektívna) na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia potom uplynula dňa 15.6.2013. Žalobca si nárok na súde uplatnil až dňa 21.07.2014, teda po uplynutí premlčacej doby a z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Na prejednanú vec pritom nie je možné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože sa týka vzájomných záväzkov vydania bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, keď na jednej strane stojí právo, ktoré sa premlčí (napr. právo na peňažné plnenie) a na druhej strane nepremlčateľné právo (vlastnícke právo).

11. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 34, § 37, § 43c, § 44 ods. 1,2, § 46 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, § 451 ods. 1,2, § 457, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods.1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1,2, § 251 CSP a žalovanému proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom (do 30.06.2016) a osobitným subjektom (po 01.07.2016), i keď majú právo na poskytnutie právnej pomoci advokátom, ale nemožno považovať za účelne vynaložené, lebo boli vynaložené za identickú právnu službu poskytnutú zároveň žalovanému a i im (vedľajšiemu účastníkovi a osobitnému subjektu). Vedľajšiemu účastníkovi a aj osobitnému subjektu sa jej tak dostávalo za situácie, keď žalovaný už mal identickú právnu pomoc zabezpečenú prostredníctvom jeho zástupcu JUDr. Andreja Cifru.

13. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania žalovaného, žalobca podal včas odvolanie. Deklaroval uplatnenie odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a priznať mu i nárok na zaplatenie sumy 2 228,- eur s prísl. a náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke je: dohoda o prenechaní vecí, dohoda o druhovom určení veci, dohoda o povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a dohoda o určení času vrátenia. Podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke boli v prejednávanej veci určené a nedošlo k ich zmenám ani odchýlkam. Vzhľadom na uvedené nemožno prijať záver, že zmluva o pôžičke je neplatná ako celok, teda nemožno poskytnuté plnenie posúdiť ako bezdôvodné obohatenie. Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa pre platnosť spotrebiteľského úveru nevyžaduje písomná forma. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nie je zrejme, že by sa pre zmluvu o pôžičke nevyhnutne vyžadovala písomná forma zmluvy. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou. Pokiaľ ide o názor súdu prvej inštancie o nejednoznačnosti údajov o sume pôžičky, uvedenie údajov,

na ktoré poukázal súd prvej inštancie, nemôže spôsobovať žiadne nejasnosti. Ide o štandardné údaje uvádzané v predmetných zmluvách kvôli lepšej prehľadnosti, zrozumiteľnosti zmluvy pre spotrebiteľa. V rozhodnutí súdu absentuje akákoľvek zásada spravodlivosti, právny predchodca žalobcu si splnil svoju zmluvnú povinnosť, poskytol pre potreby žalovaného finančné prostriedky, žalovaný si svoje povinnosti neplnil a finančné prostriedky veriteľovi nevrátil. Týmto spôsobom rozhodovania súd prvej inštancie nezabezpečuje vyvážené postavenie strán, ale sa stavia do pozície obhajcu žalovaného a poskytuje neprímeranú ochranu dlžníkovi.

14. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktoré sú podložené zdôvodnením, v rámci ktorého súd prvej inštancie reagoval na všetky relevantné otázky, ktoré sa vo veci vyskytli. Je nevyhnutné mať na zreteli, že žalovaný bol pred podpisom zmluvy o pôžičke reálne oboznámený so zmluvným formulárom len v takej podobe, v akej sa nachádzal ku dňu 11.06.2010, pričom až následne, dňa 15.06.2010 došlo k doplneniu nových, zásadne dôležitých údajov zo strany právneho predchodcu žalobcu. V prejednávanej veci je zrejmé, že jednostranný úkon - návrh zmluvy zo strany žalovaného a jednostranný úkon - prijatie návrhu zo strany právneho predchodcu žalobcu nie sú zhodné. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu musí byť úplné, bez akýchkoľvek zmien a výhrad. Prijatie návrhu so zmenami, ktoré sa týkajú povinných zmluvných náležitostí, nemôže byť považované za prijatie návrhu, ale za nový návrh zmluvy. Ustanovenie § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nie je relevantné na situáciu v prejednávanej veci. Týka sa následkov nedodržania písomnej formy, ale pokiaľ nie sú rešpektované všeobecné zákonné požiadavky pre platné uzatvorenie zmluvy, k uzavretiu zmluvy jednoducho nedôjde. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a uplatnil si trovy odvolacieho konania.

15. Žalobca následným písomným podaním uviedol, že trvá na podanom odvolaní a žiada, aby mu súd vyhovel.

16. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z.), ktorým došlo k rekonštrukcii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

17. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

19. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod, spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

23. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu

právnou normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Na základe preskúmania správnosti napadnutých výrokov prvoinštančného rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami strán, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery súd prvej inštancie náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd sa preto stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa 387 ods. 2 CSP na ne poukazuje.

25. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieťa, že na platnosť zmluvy o pôžičke, ktorá je reálnym kontraktom, Občiansky zákonník ani zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nepredpisuje obligatórne písomnú formu, odvolací súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie nevyhodnotil právny úkon, založený na návrhu žalovaného zo dňa 11.06.2010, za neplatný výlučne v dôsledku nedostatku písomnej formy, ale preto, že nedošlo k stretu prejavu vôle žalovaného ako dlžníka a právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa. Súd prvej inštancie správne vykonal dokazovanie za účelom posúdenia uzavretia a vzniku zmluvy ako takej s dôrazom na skúmanie vôle dlžníka, smerujúceho k vzniku zmluvy. Správne vec posudzoval podľa ust. § 34, § 37, § 43c, § 44 ods. 1 veta prvá, § 44 ods. 2 veta prvá, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že zmluva vôbec nevznikla. Konštatoval, že dlžník mal v návrhu vyplniť jednotlivé body, okrem bodu VII., ktorý doplnil právny predchodca žalobcu a uviedol v ňom i iné údaje oproti návrhu z bodu V. (celková suma pôžičky: 5.640,- eur, termín konečnej splatnosti 20.6.2015, ročná úroková sadzba: 32,31%, splátka: 94,- eur, RPMN: 32,31%, priemerná hodnota RPMN: 20,72%, celkové náklady spotrebiteľa: 2.640,- eur). Pokiaľ prijatie návrhu žalovaného právnym predchodcom žalobcu malo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník (žalovaný) ho mal možnosť prijať alebo neprijať.

26. Na základe týchto okolností odvolací súd odvolanie žalobcu nepovažoval za dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

27. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu.

28. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

29. Tento rozsudok prijal Krajský súd Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).